

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/103/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013200716
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200716.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum ekologických informácií, Suché Mýto č. 19, Bratislava IČO: 42 268 559, právne zastúpený: Bardáč, s.r.o., advokátska kancelária, Búdkova č. 4, Bratislava, proti žalovanému: Starosta Obce Margecany, Obchodná 7, Margecany, právne zastúpený: PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., Kmeťova 24, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/116/2013-60 zo dňa 18. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/116/2013-60 zo dňa 18. decembra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 166,26 € na účet právneho zástupcu žalovaného do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie z dôvodu, že konaniu a rozhodnutiu vo veci bráni neodstrániteľná prekážka konania na preskúmanie neexistujúceho (nezačatého) administratívneho konania o poskytnutí informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z.z.“). Tým, že nenastala fikcia vydania rozhodnutia, neexistuje rozhodnutie napadnuté žalobou, a preto nie je daný predmet súdneho prieskumu zákonnosti. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovanému, nakoľko konanie sa zastavilo pre nesprávny postup žalobcu, t.j. v dôsledku správania sa žalobcu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

V priebehu odvolacieho konania Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. I. ÚS 260/2014-14 zo dňa 21.05.2014 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu

ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013 rozhodol, že sťažnosť Centra ekologických informácií, Suché mýto 19, Bratislava odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

„Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval, a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne, právne akceptovateľné a ústavne konformné. Vzhľadom na aplikáciu príslušných na vec sa vzťahujúcich hmotnoprávných a procesnoprávných zákonných ustanovení je napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu aj náležite odôvodnené. Najvyšší súd vo svojom uznesení sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013 právne vyčerpávajúcim a ústavne súladným spôsobom zdôvodnil, prečo a na základe akých právnych úvah sa nestotožnil so sťažovateľom predostretou argumentáciou, a predovšetkým prečo dospel k záveru, že „... žalovaný nezačal konanie o poskytnutie informácií a ani ho začať nemohol... teda nenastúpila fikcia, že povinná osoba vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu“. Je teda zrejmé, že najvyšší súd oprel svoje závery o konkrétne zákonné ustanovenia príslušných právnych predpisov, a to predovšetkým zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vychádzajúc pritom z príslušných ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Zhodnotiac intenzitu možného zásahu do sťažovateľom označených práv sa musí aj ústavný súd stotožniť so záverom najvyššieho súdu, podľa ktorého „Na webovej stránke Národného bezpečnostného úradu, ktorý vedie zoznam elektronických podateľní orgánov verejnej moci podľa § 10 ods. 2 písm. p) zákona o elektronickom podpise súd zistil (a mohol tak urobiť aj žalobca, ktorého zastupujú a aj v konaní pred orgánmi obce zastupovali osoby s právnickým vzdelaním, ktoré sú aj počítačovo gramotné), že žalovaný je orgánom verejnej moci, ktorý nemá zriadenú elektronickú podateľňu a ani mu zákon neukladá povinnosť takúto podateľňu zriadiť.“, k čomu dodáva, že tejto skutočnosti si bol, resp. mohol byť sťažovateľ za aktívnej pomoci svojho právneho zástupcu vedomý už na začiatku samotného konania podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, a ústavnému súdu ani nepredložil taký dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že nemohol požiadať o požadované informácie iným technicky prijateľným spôsobom.“

Senát najvyššieho súdu konštatuje, že vec, ktorá je predmetom tohto odvolacieho konania je druhovo totožná s vecou v uznesení sp. zn. 7 SŽi/7/2013 z 27. novembra 2013, a právny názor najvyššieho súdu po právnom teste ústavnosti možno považovať za druhovo záväznú konštantnú judikatúru, ktorú už ďalej nie je potrebné zdôvodňovať. Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 250ja ods. 3 druhá veta v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246 ods. 1 O.s.p. v plnom rozsahu potvrdil ako vecne správne vrátane trov konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. Súd uložil neúspešnému žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. Trovy žalovaného, podľa predloženého vyčíslenia v podaní zo dňa 19.03.2015, pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu vo výške 130,16 €, režijného paušálu vo výške 8,39 €, spolu 138,55 €). Uvedenú odmenu súd zvýšil o 20% DPH (27,71 eur), keďže právny zástupca žalovaného je platiteľom DPH, takže spolu priznaná výška trov odvolacieho konania predstavuje sumu 166,26 €. Tarifná odmena bola vypočítaná podľa § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. c/ a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania advokátovi, ktorý zastupoval žalovaného.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.